

LXXVI.

RECHANT.

Ô beöz iēs ālūmēs d'ām̄r,
Éins beô- fēs ǣ le diē d'am̄rs
Sę-tręs vięnt alumer d'am̄r,
P̄r lę-kęrz alumer d'am̄r. <·

CHANT .I.

5 Ô beöz iēs, si mez iēs je tięn
An vô-fēs kęke tans fidęs,
D'un plęzir ke dir' on ne pęt,
Męs k'an mœ chat̄łę je san,
Lă męmœre de t̄s- travôis,
10 Kom'un fôkon avò le vant,
S'an fuit dęs le premięr abôrd ·><·

2.

Ô Beöz iēs, si mez iēs me fôot
Mœkrę-mœ retiręr de v̄s,
D'un t̄rmant ke dir' on ne pęt,
15 Męs, k'an mœ d̄l̄ręs je san,
Lă męmœre de t̄t mon ęr,
Kôm' un plon du kanon tirę,
S'an fuit dęs le premięr s̄pir ·><·

3.

Ô Beos iēs, je ne fusse-pas
20 Sĭ fœrt âpre de v̄s-revœr,
Si l'anpreinte, ke j'ę de v̄s
An mon kęr, me p̄voęt donęr
Dę l'įmaje de vœ- reķars
La mœtię du s̄las ke j'ę
25 Kan- sur v̄s je me tięn fidę. ·><·

4.

Beöz iēs, v̄s m'ętez anvĭs :
S'ęt l'anvĭ du bon ęr ke j'ę

Ki vus fâche, ke mon reƕard
Sur vô- fês je retiën fidê.

30

La lumière, venant de vus,
Se ƕran biën resevoër me fet,
San riën pèrdre de vô-valers. ·><· <·